

Udvalgets spørgsmål til familie- og forbrugerministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 1:

»Hvilke konsekvenser vil lovforslaget få for regeringens flygtninge- og indvandrerpolitik, og vil lovforslaget begrænse Folketingets handlemulighed på dette område?«

Svar:

Konventionen finder ikke anvendelse på afgørelser om retten til asyl og om indvandring, jf. konventionens artikel 4, litra j. Konventionen giver derfor ikke børn, der bor eller opholder sig i et konventionsland, krav på opholdstilladelse i Danmark. Alle afgørelser om opholdstilladelse m.v. til børn, der er omfattet af konventionen, skal således fortsat træffes efter den danske udlændingelovgivning.

I to relationer er der grundlag for at overveje, om konventionen indirekte vil kunne få konsekvenser for muligheden for at få opholdstilladelse i Danmark. Det drejer sig om reglerne om anerkendelse af udenlandske afgørelser om plejebringelse i Danmark og om anerkendelse af udenlandske afgørelser om forældremyndighed.

Konventionens artikel 33, jf. artikel 23, stk. 2, litra f, forudsætter, at danske myndigheder skal godkende en afgørelse fra et konventionsland om at anbringe et barn i pleje i Danmark. Myndighederne (kommunerne) får på den måde mulighed for at vurdere, om anbringelsen vil være hensigtsmæssig under hensyntagen til, hvad der er bedst for barnet. En afgørelse om at anbringe et barn i pleje i Danmark kan nægtes anerkendt, hvis kommunen ikke har givet samtykke til anbringelsen. Den omstændighed, at kommunen samtykker i, at barnet anbringes i pleje i Danmark, giver imidlertid ikke barnet ret til ophold i Danmark. Afgørelser om opholdstilladelse skal træffes efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, om opholdstilladelse som led i et plejeforhold.

Gennemførelse af konventionen ændrer således hverken direkte eller indirekte reglerne i udlændingeloven om mulighederne for at få opholdstilladelse her i landet på grundlag af et plejeforhold.

Konventionen indeholder i kapitel IV regler, der forpligter Danmark til at anerkende bl.a. afgørelser om forældremyndighed fra andre konventionslande. Bestemmelserne fører imidlertid ikke til en ændring af de gældende regler om familiesammenføring af børn. For at en mindreårig udlænding kan få opholdstilladelse her i landet med henblik på ophold hos en forældremyndighedsindehaver i Danmark kræves fortsat, at betingelserne i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, er opfyldt, jf. § 9, stk. 12-16.

Det bemærkes i den forbindelse, at danske myndigheder allerede i dag er forpligtet til at anerkende afgørelser om forældremyndighed fra lande, der har tiltrådt Europarådskonventionen af 1980, ligesom myndighederne i et vist omfang anerkender udenlandske afgørelser om forældremyndighed på ulovbestemt grundlag. Der er således reelt ikke tale om en ændret retstilstand.

På den baggrund og efter forelæggelse for Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration kan jeg oplyse, at gennemførelsen af Haagerbørnebeskyttelseskonventionen ikke får konsekvenser for regeringens flygtninge- og indvandrerpolitik, og at den heller ikke vil begrænse Folketingets handlemuligheder på dette område.

Spørgsmål 2:

»Kan Danmark blive tvunget til at udlevere et barn, som er dansk statsborger? Hvordan forholder det sig med et barn, som er udenlandsk statsborger? Gør det nogen forskel, om den person, som har taget barnet med til Danmark, er dansk eller udenlandsk statsborger?«

Svar:

Konventionens regler om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser giver mulighed for at søge et barn udleveret fra Danmark, hvis det er blevet bortført hertil eller tilbageholdes her i strid med en afgørelse om forældremyndighed truffet i et andet konventionsland.

Det er en betingelse for at anerkende og fuldbyrde en afgørelse om forældremyndighed, at den er truffet i overensstemmelse med konventi-